

پیشه کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [ال عمران]

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [النساء].

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ [الأحزاب].

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَأَحْسَنَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

أما بعد :

خوینهری بهرپز : ئەم نامیلکەییە بەردەستت لە دوو بەشی سەرەکی پێک هاتووہ :

بەشی یەكەم : كورتەییەكە سەبارەت بە دەسفی بەهەشت و خۆشی و دیمەنە بی وینەو دلفینەکانی لە ژیر تیشی ئایەتە پیرۆزەکانی قورئان و فەرموودە صەحیحەکانی پینغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

بەشی دووهم : باس ئاكارو سیفاتی بەهەشتیەکان دەکات واتە : باس لەو کارانە دەکات کە بە کردنیان بەهەشت بۆ خۆت مسۆگەر دەکەیت .

خوای گەورە من و ئیوہش بگێریت لە ئەهلی بەهەشت

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

به‌شی یه‌که‌م

وه‌سفی به‌هه‌شت

له ژیر تیشی نایه‌ته پیروزه‌کانی قورئان

و فه‌رمووده سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ر

(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين، والصلاة والسلام على إمام الأولين والآخرين، وقائد العرّ المحجّلين، وعلى آله وأصحابه إلى يوم الدين، أما بعد:

براکام پیشبرکی ودهستپیشخه ری بکه ن بۆ به دهستهینانی ئەو به ههشتهی که پانتاییه کهی به قهده ناسمانه کان وزهویه، شتگه لیکي وای تیدایه که نه به چاوبینراوه و نه به دلّی هیچ که سیکدا هاتووه و نه که سیش بیستویه تی، ئەو هتا خوی په روهردگار له م تابه ته پیرۆزانه دا به پروونی ده فەرمویتی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا﴾ (الرعد: ٣٥).

واته: وهسف ووینه ی ئەو به ههشتهی له لایه ن خوی میهره بانه وه به خه لکی ئیمانداری پارێزکار به لێن دراوه به م شیوه یه که: له بن دره خته کانیه وه چه ندين پروبارو چه مه ئاوی جوان و خاوین ده روا میوه جاتی و سیبه ری و سه هه ندی هه مووکاتیه دوايي نایه و نابریته وه.

وه هه روه ها ده فەرمویتی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (محمد: ١٥).

واته: نمونه و سیفه تی ئەو به ههشتهی به خۆپاریزان به لێن دراوه له پاشه پڕۆژدا پێیان بدریت به م شیوه یه که: پروباری زۆری له ئاوی خاوین و نه گۆراوی بی بۆنی تیدایه، وه زۆر پروباری تیدایه له شیري سپی و جوان که به هوی مانه وه - وه ک شیري دونیا - تامی نه گۆراوه (چونکه له گوانی ناژه ل نایه ته ده ری)، چه ندين چه م و پروباری تیدایه له شه راب و عه ره قێک - که بۆته وانهی ئە بخۆنه وه - زۆر خۆش و به مه زه یه واته: دووره له هه ر وه سفیکي عه ره قی دونیا، وه چه ندان چه م و پروباری تیدایه له هه نگوینی پالوته و بیگه رد، له وی جۆراو جۆری میوه یان بۆ هه یه، لیبوردن و لیخۆشبوونی په روه ردگاریشیان بۆ هه یه که ته وه چاکترین شته.

وه هه روه ها ده فەرمویتی: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤَا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ٢٥).

واته: ئە ی پیغه مبه ر مژده بده به وانهی که بروایان به خوا و پیغه مبه رو رۆژی دوايي هه یه وه، کرده وه ی چاک و په سه نده کان ته نجام ده دن که بیگومان به هه شت گه لیکیان بۆه یه، که چه ندين کانیاوو پروبار له ژێردره خته کانیدا دین و ده چن هه رکه له و به ره م و میوه ی به هه شتانه یان بۆدین و ده یچیژن ده لێن: خۆهه ر ئیستا له مه تان بۆ هی ناین، ئە مه هه ر ئەو رۆزیه بوو که پیشتر پیمان درا دیاره ئەو میوه جاته ی له به هه شتا بۆیان ده هی نری هه موو له چاکي

باشیدا به رینگ له یهك ده چن به لām به تام و مهزه له یهك جیاوازن، لهو به هه شته شدا چه ندین ئا فرته و هاوسه ری پاك و خاوینیان بۆ ئاماده كراوه و به هه تا هه تاییش له وئ ئه میهنه وه و ژیا نیکی خوش ده به نه سه ر.

ههروه ها ده فره مویت : ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا﴾ (۱۴) وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَ (۱۵) قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا (۱۶) وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا (۱۷) عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا (۱۸) وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنشُورًا (۱۹) وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿﴾ (الإنسان: ۱۴-۲۰).

واته: سایه و سیبهری دره خته كانی لیبانه وه نزیكه، تا زیاتر هه ست به خوشی و ریزو حورمه ت بکه ن لی کدرنه وه و چینی میوه که شیان ئاسانکراوه بۆیان، له سوراحی و کاسه ی زیودا شه رایبان به سه ردا ده گێردری به قاپی زیوین که ده کریتته ئه و کوپ و کاسانه وه له زهرکی مینا و شوشه ی تاییه تدا دروستکراون، هه موو کاسه و سوراحی خواردن و خواردنه وه یان له شوشه ی زیوه که به ئه ندازه یه کی جوان و پیویست و دلرفین (ساقیه کان) ئاماده یان کردوه بۆیان، شه رابی ئاویته به زه نجه فیله و چۆمی سه ره سه بیل ده خۆنه وه و ه پیکیکیان پی ده نۆشری تیکه له که ی زه نجه فیله، وه له ئاوی کانیاو تیکیش تیکه لکراوه که له بهر خوشقوتی پیی ده لئین: سه له سه بیل، وه لاوانی که هه ر به جوانی ده میهنه وه به سه ریاندا ده گه رپن بۆ خزمه تکردنیان شیای باسه هه رگیز پیری و ناشرینی و گۆران پروویان تی ناکات، هه رکه ده یانینی واده زانیت مرورین و به و ناوه دا بلا بوونه ته وه، کاتی به هه ر لایه کی ئه و به هه شته دا ده روانیت نازونیه مه ت و به هه ریه کی فراوان و مولکیکی گه وه ی بی سنور، واته نازانی سه یری چی بکه یت و گوی بۆ چی بگرت.

ههروه ها ده فره مویت : ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (۱۰) لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِاَغِيَةً (۱۱) فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ (۱۲) فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ (۱۳) وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ (۱۴) وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ (۱۵) وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ﴾ (الغاشية).

واته: له ناو به هه شتیکی به رزو بلندان، هیج قسه و وته یه کی هیج و پوچ و بی مانای تیا نابیسن، به داتیم سه رچاوه ی ره وانی تیدایه، له چه ند لایه که وه ئاوی خوشقوت دیت و ده چیت، ههروه ها چرپاوسیسته م و چه ند ته ختیکی به رزی به نرخی لیبه و کورسی له هه موو لایه که وه به ده وری کانیاه که دا ریزکراوه (حور العین) یشی له سه ر دانیشه توه، و له به رده میاندا په رداخی جوان و نه خشین دانراوه، و پاله پشته ی جوان و رازاوه ی تیا به که به شیوه یه کی جوان و په سه ند ریزکراون، وه قالی و رایه خی ره نگا وره نگی تیا راخراوه.

وه ههروه ها ده فره مویت : ﴿يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (الحج: ۲۳).

واته: خشلدارده کرین له ویدا به بازنی زیرو مرواری و جل و به رگی ئه ویشیان هه وریشمه.

ههروهها دهفهرمویت : ﴿عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ (الإنسان: ٢١).

واته: له بهریاندايه پۆشاکێ له ئاوریشمی قهشهنگ و نهرم و نۆل و جوان سهوزی تهنک، که به سهر ئاوریشمی ئهستوردا له بهریان کردوه، رازینراوه تهوه به بازن و دهسته بندی زیو و پهروه دگاریان شهرا بیکێ پاک و پوخت و خاوینیان پیده نۆشی.

ههروهها دهفهرمویت : ﴿مُتَكِينٍ عَلَى رُقْرُقٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٌّ حَسَانٌ﴾ (الرحمن: ٧٦). واته: له سهر پشتی سهوزو قالی نایاب- که وینه یان له دنیا دا نیه- شانیاں داداوه.

ههروهها دهفهرمویت : ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ (٥١) فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (٥٢) يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ (٥٣) كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ (٥٤) يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾ (الدخان).

واته: بێگومان پارێزگاران له جیگایه کی هیمن و ئاسایشدان، له ناو چهندان باخ و سهرا چهوه دان، له بهر ته کهن له ئاوریشم و حهزیری ناسک و ئهستور هه موو بهرامبهری یه کن له کۆری دانیشته کانیاندا، ههروهها وهسفمان کرد بۆت، هاو جوتمان کردوون، به ژنانی سپی، چاوه گوره، داوا ده کهن لهو بهههشته ئه دا ههرا جوهره میوه یه که حهزی لی بکهن بێ ترس له مردن و له ههرا شتیکی تر.

له ئایه تیکی تر دا دهفهرمویت : ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ (٦٩) ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ (٧٠) يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٧١) وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٧٢) لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ (٧٣) إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُتَسَاوِينَ﴾ (الزخرف).

واته: بهنده کانه ئهوانه که به ئایه ته کانه بپرایان هیناوه، ملکه چی ههرا فهرمانی خۆمان بوون، له پاشه پۆژدا پیاویان دهوتری: بچه بهههشته وه خۆتان و ژنه کانتان له و پهری کامه رانی و خۆشحالی و دلشادیدا، جا که نیشته چی بوون له بهههشته کاسه ی زیپینی پر له خواردن و جامی پر له شهرا به سهریاندا ته گه پینری ههرا چی ش دله حهزی لیبکا و چاوه چیژی لی بهری له ویدا ههیه و ئیوهش بهههته تایی تیدا ته میینه وه، پیاویان تهوتری: ته مه ته بهههشته یه که بههزی کاره چاکه کانتانه وه پیتان دراو به میرات پیتان بره واته مافی خۆتانه، میوه ی زۆری جوړا و جوړی تیدا ههیه بۆتان لیاویان دهخۆن، بێگومان تاوانباران له سزای دۆزه خدان بههه میسه یی.

له ئایه تیکی تر دا دهفهرمویت : ﴿فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ (٥٦) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٥٧) كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ (الرحمن).

واته: ژنانیکیان تیدایه تهنه سهری میرده کانی خویان ده کهن بهر لهو میرده بههشتیانه یان کهسی له تاده می وله جنی له گه لیان جووت نه بووه، جا به کام نیعمه ته کانی پهروه ردگارتان باوه رپناکه ن؟ خوړیه کان له جوانی وساف و سووریدا ده لیتت یاقوت و شیلانن.

ههروه ها له هه مان سوره تدا ده فهرمویت: ﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ (۷۰) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۷۱) حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (الرحمن)

واته: ژنانی ره وشت شیرین و پوخسار جوانیان تیدایه، جا به کام نیعمه ته کانی پهروه ردگارتان باوه رپناکه ن؟ ژنانی سپی چاوپهشن له ناو خپوت و چادره کاند دهرناچن.

یان ده فهرمویت: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: ۱۷).

واته: تیر هیچ کهسی نازانی چ پاداشتیکی گرنکیان بو داشراوه له هویه کانی خوشی و شادی چاوان و دل تارامی له پاداشتی نهو کاراندها ته نجامیانداون و خویان بو ماندوو کردوو.

ههروه ها ده فهرمویت: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (یونس: ۲۶).

واته: بو ته وانهش چاکه ده کهن پاداشتی زورچاک و بههشت هیهه و زیاد له وهش دیتنی پروی پیروزی خوی میهره بان و ته ماشاکرنی، توو غوبارو سه رشوپی له دهم و چاویان نانشی هه رچونی له دهم و چاوی دوزه خیه کان دهنیشی ته وانه یارانی بههشتن و بههشتا هه تایش تیدا ده میننه وه ولید دهرناچن.

خوینهرانی بهرپیز: تیهت و فهرمایشتی خوی کار جوان سه بارهت به و هسف و باسی بههشت زورن و له قورثانه کهیدا له زور شویندا باسی فهرمووه، که هه ر له قورثان ده که وی گوزارشت له وه ها شویندکی به چاو نه بینرا و بکات و بیهینته پیش چاو، ته نانهت و ورده کاریه کانشی باس ده کات، له توانای هیچ که سی کدا نیه به و جوانیه باسی لیوه بکات هه رچهنده زیرهک و به تواناش بیت و ره وانگوش بیت، بویه تیمهش زیاتر په نامان بردوته بهر قورثان بو ته و مه بهسته.

تیهستاش دینه خزمهت فهرمووده کانی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی بههشتمان بو بکات، نهو پیغه مبهه ی که بههشتی به چاوی خو ی بینوه و زانترین کهسه به و باسه، خوی گه وره بهانگیری له سه رنشینانی بههشت.

نه بوهورهیره رهزای خوی لی بی ده فهرمویت: وتمان نهی پیغه مبهری خوا باسی به هشت و دیواره کانیمان بو بکه، نه ویش فهرمووی :

((لَبِنَةٌ ذَهَبٌ وَلَبِنَةٌ فِضَّةٌ ، وَمَلَاطُهَا الْمِسْكُ ، وَحَصْبَاؤُهَا اللَّوْلُؤُ وَالْيَاقُوتُ ، وَثُرَابُهَا الرَّعْفَرَانُ ، مَنْ يَدْخُلُهَا يَنْعَمُ وَلَا يَأْسُ ، وَيَخْلُدُ وَلَا يَمُوتُ ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُ)) [رواه أحمد والترمذي].

واته: خشتیکی نالتونه و خشتیکی زیوه، خوله که میسکه، بهردو چهوه که میرواری و یاقوته، توزه که می زهغه رانه، نه وهی بچیته ناویه وه خوشحال و خوشگوزهران ده بی وهه رگیز بیزارنابی، وه به هه همیشه بی ده مینیتته وه وزیندوه و نامریت، جلو به رگه که می کون نابی و گه نجیتیه که می ناروات.

(خالدی کوری (عمیر العدوی) ده لی: (عوتبه) ی کوری (غزوان) (خوی لی رازی بیت) و تاریکی بو داین، سو پاس و ستایشی خوی کرد و پاشان فهرمووی: ((أَمَّا بَعْدُ ، فَإِنَّ الدُّنْيَا قَدْ آذَنْتَ بِصَرْمٍ ، وَوَلَّتْ حَذَاءً ، وَلَمْ يَبْقَ مِنْهَا إِلَّا صَبَابَةٌ كَصَبَابَةِ الْإِنَاءِ يَتَصَابُهَا صَاحِبُهَا ، وَإِنَّكُمْ مُتَّقِلُونَ مِنْهَا إِلَى دَارٍ لَا زَوَالَ لَهَا ، فَانْتَقِلُوا بِخَيْرٍ مَا بِحَضْرَتِكُمْ ، وَلَقَدْ ذُكِرَ لَنَا أَنَّ مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مِصَارِيعِ الْجَنَّةِ مَسِيرَةٌ أَرْبَعِينَ سَنَةً ، وَلَيَأْتِيَنَّ عَلَيْهَا يَوْمٌ وَهُوَ كَطَظِظٍ مِنْ الزَّرْحَامِ)) [رواه مسلم].

واته: له پاشان بزنان که دنیا تازه بریاری خوا حافیزی داوه، پشت پی لیته لکردوه، نه وهی لی می ماوته وه وهک چوره ناویک وایه له قاپیکدا، که خاوه نه که می بریژیت، بزنان که تیوه ده گویند وه به ره و خانه یه که ته واو بوونی نیه، که و ابو به چاکترین توویشو وه به جیبیلن، چونکه نیمه بو مان باسکراوه که نیوانی ههردو لاشیپانی ده روزهی به هشت چل سال رییه، له گه له نه وهیشدا رژیته دیت جمه دیت له عه شامدا.

وه له سه هلی کوری سه عده وه ده گپرتته وه ده لیت: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابٍ ، فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرَّيَّانَ ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ)) [متفق عليه] واته: به هشت هشت ده رگای ههیه، ده رگایه کی پی ده وتری رهیان ته نها رژیرو و انان پییدا ده رونه ژوره وه.

وه نه بوهورهیره ده گپرتته وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ ، بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ ، فَإِنَّهُ وَسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ ، مِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ)) [رواه البخاري]

واته: به هشت سه د پلهیه خوی گه وره نامادهی کردوه بو تیگوشه رانی ریبازه که می، نیوان دوو پله وه کو نیوان تاسمان زهوی وایه، جا نه گه ر داواتان له خوا کرد ته وا داوا فیرده و سی لی بکهن چونکه نه وه به رزترین ولوتکه می به هشته رو باره کانی به هشتیش له ویوه سه رچاوه ده گرن وه له ده قولین و سه ره وهیشی عهرشی خوی په روه رد گاره.

وله تہی سہ عیدہ وہ (رضی اللہ عنہ) دلایت: پیغمبرہری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرموویہ تی: ((إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتْرَءُونَ أَهْلَ الْعَرْفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا تَتْرَءُونَ الْكَوْكَبَ الدَّرِّيَّ الْعَابِرَ مِنَ الْأَفْقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ، لِنَفَاضِلِ مَا بَيْنَهُمْ)). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ، لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: (بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ)). [صحیح مسلم]

واتہ: بہ ہشتیہ کان بالہ خانہ نشینہ کانی سہرو خویان دہینن. {ہہرہک چوں تیوہ تہو تہستیرہ درہوشاوہ دہینن کہ لہ ناسوی خور ہلات بہرہو تاوابون دہچیت، لہبہر بہرزوبلندی پلہی تہوان لہ مانیتہر. وتیان: تہی پیغمبرہری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): تہمہ پلہویاہی پیغمبرانہ جگہ لہوان کہس پیی ناگات؟ فہرمووی: (بہلی سویند بہو کہسہی گیانی منی بہدہستہ پیوانیکن باوہریان بہخوا ہیٹاوہو پیغمبرانیان بہراست زانیوہ {پیان دہگن}.

وہ ہرہوہا تہبی مالکی تہشعہری دلایت: پیغمبرہری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرمووی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ عُرْفًا يُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا ، وَبَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا ، أَعَدَّهَا اللَّهُ لِمَنْ : أَطْعَمَ الطَّعَامَ ، وَأَدَامَ الصِّيَامَ ، وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ)) [رواہ الترمذی عن علی وصحہ الألبانی].

واتہ: لہ بہہشتا ژورگہ لیک ہن لہ دیوی ناوہویہوہ دہرہوی دیارہ وہ لہ دہرہویہوہ ناوہوی دیارہ خوی گہورہ نامادہی کردوہ بڑ تہوانہی کہ خواردن دہدن ورژوو دہگرن وشہونویژ دہکن لہ کاتیکدا خہلکی خہوتون.

وہلہ (أبو موسیٰ) (خوی لی رازی بیت) دلایت: پیغمبرہری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرموویہ تی: ((فِي الْجَنَّةِ خَيْمَةٌ مِنْ لَوْلُؤَةٍ مُجَوَّفَةٍ، عَرْضُهَا سِتُونَ مِائًا، فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ مَا يَرَوْنَ الْأَخْرِيْنَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ)). [متفق علیہ]

واتہ: (لہ بہہشتا خیوہتیک ہہیہ لہ مرواری ناو بوش، پانیہ کھی شہست میلہ، لہہر سوچیکیدا ہاوسہریکی تیدایہ، تہوانی دیکہ نابینن، پروادار بہ سہریاندا دہگہریت).

لہ صحیحی موسلدا ہاتوہ کہ تہبوہورہیرہ (خوی لی رازی بیت) دلایت: پیغمبرہری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرموویہ تی:

((أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ نَجْمٍ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، ثُمَّ هُمْ بَعْدَ ذَلِكَ مَنَازِلُ، لَا يَتَعَوَّطُونَ وَلَا يُبُولُونَ، وَلَا يَمْتَحِطُونَ وَلَا يَبْرُقُونَ، أَمْسَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ، وَرَشْحُهُمُ الْمَسْكُ، أَخْلَقَهُمْ عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى طُولِ أَبِيهِمْ آدَمَ سِتُونَ ذِرَاعًا)).

لہ گپرانہویہ کی تردا بہم شیوہیہ ہاتوہ: ((لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ، قُلُوبُهُمْ قَلْبٌ وَاحِدٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا)) لہ گپرانہویہ کی تردا ((وَأَزْوَاجُهُمُ الْحُورُ الْعِينُ))

واته : (أبو هريره) (رازی خوی لی رازی بیت) دهلی: پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموده تی: (یه که مین کومل له نومم تم که ده چنه به هشته وه، له سهر شیوهی مانگی شهوی چواردن، له پاشان ئه وانهی له دوایانه وه دین له سهر شیوهی پرشنگدارترین ته ستیره له ئاسمانا، ئه وانهی دوی ته وانیش چند پله یه کن، نه میز ده کن و نه پیسای و، نه چلمیان هیه و نه به لغهم، شانیهان له زیپه و، بخوردانیان دار عوده، ئاره قیان میسکه، خوورده وشتیان یه ک خوورده وشته له سهر بالای باوکه ئاده میان شهست مه ترن).

هروه ها له هه مان سه رچاوه دا له جابره وه، پیغمبر خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرمویت : ((إِنْ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا ، وَيَشْرَبُونَ ، وَلَا يَتْفُلُونَ ، وَلَا يَتَمَخَّطُونَ ، وَلَا يُولُونَ)) قَالَ : فَمَا بَالُ الطَّعَامِ ؟ قَالَ : " جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَشْحِ الْمِسْكِ ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ ، كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ))

واته : (به رده وام به هشتیه کان له به هشتا ده خون و ده خونوه، نه پیسای ده کن نه چلمیان هیه و، نه میز ده کن، به لکو پاشه پوکی خواردنیان جو ره قرقینه یه که بوئی هه ره له بوئی میسک ده چیت. سوپاس و ستایشی خوا ده کن وه ک چون ئیوه هه ناسه ده دن).

وه له زهیدی کوری ئه رقه مه وه، پیغمبر خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرمویت : ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنْ أَحَدَهُمْ (أهل الجنة) لِيُعْطَى قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ فِي الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ وَالْجِمَاعِ وَالشَّهْوَةِ ، تَكُونُ حَاجَةً أَحَدِهِمْ رَشْحًا يَفِيضُ مِنْ جُلُودِهِمْ كَرَشْحِ الْمِسْكِ فَيُضْمِرُ بَطْنَهُ)) . [أخرجه أحمد والنسائي ، قال المنذري في الترغيب والترهيب: رواه صحيح، ورواه الطبراني بإسناد صحيح وابن حبان في صحيحه والحاكم]

واته: سویند به و که سه ی که نه فسی محمدی به دهسته هه ریه کیك له به هشتیه کان هیزوتوانای سه د پیاری پی ده دریت له خواردن و خواردنه وه و جیماع و ئاره زوو، وه پاشه پوکی هه ریه کیکیان له شیوهی ئاره کوردنه وه له پیستدا ده رده چیت وه کو بوئی میسک وورگیشی خالی ده بیت.

وه له نه سه وه (رازی خوی لی رازی بیت)، پیغمبر خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرمویت : ((لَقَابُ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ ، أَوْ مَوْضِعُ قَدَمٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا ، وَلَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ نِسَاءِ الْجَنَّةِ أَطَّلَعَتْ إِلَى الْأَرْضِ لِأَضَاعَتْ مَا بَيْنَهُمَا وَلَمَلَّتْ مَا بَيْنَهُمَا رِيحًا وَلَنْصَيْفَهَا (يَعْنِي الْخِمَارَ) خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)) [البخاري]

واته: شوینیك ته وهنده ی دووری نی، ان هه ردوو سه ری که وانه کانتان ، یان شوینی ته وهنده ی پیتان له به هشتدا چاکتره له دنیا و ته وهیش که تییدایه ، وه ته گهر ئافره تیك له ئافره ته کانی به هشت سه ییری سه ره زهوی بکات نیوان هه ردوکیانی رونک ده کرده وه و پری ده کرد له بوئی خوش ، و سه رپوشه که شی چاکتره له هه موو دنیا و ته وهش که تییدایه .

و له نه سه وه رازی خوی لی رازی بیت، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت:

((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا يَأْتُونَهَا كُلَّ جُمُعَةٍ، فَتَهُبُّ رِيحُ الشَّمَالِ فَتَحْتُو فِي وُجُوهِهِمْ وَيَسَابِهِمْ، فَيَزِدُّونَ حُسْنًا وَحَمَالًا، فَيَرْجِعُونَ إِلَى أَهْلِهِمْ فَيَقُولُونَ لَهُمْ : وَاللَّهِ لَقَدْ اِزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَحَمَالًا، فَيَقُولُونَ: وَأَنْتُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ اِزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَحَمَالًا)) [رواه المسلم].

واته: له به هشتدا بازار پیک ههیه به ههشتیه کان هه موو پوژانی هه یینهک بوی ده چن بای باکور ده دات له ده م وچا وکه لویه له کانیا به هویه وه جوانی وشو و شهنکیان زیاتر ده بیت، جا که ده گه پینه وه بولای هاوسه ره کانیا پیمان ده لاین: سویند به خوا دوی نیمه جوانیتان زوژرتربوه، نه مانیش به هه مان شیوه به وان ده لاین: سویند به خوا نیوهش جوانی و شو و شهنکیان زیادی کردوه.

له هه مان سه چاوه، له ته بی سه عیده وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ يَنَادِي مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصْحُوا فَلَا تَسْقَمُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيُوا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشَبُّوا فَلَا تَهْرَمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنَعَمُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَتُودُوا أَنْ تَلِكُمُ الْجَنَّةُ أُورْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [الأعراف: ۴۳].

واته: کاتیک ته هلی به ههشت ده پونه به ههشت بانگه ریک بانگ ده کات و ده لیت: ته ی به ههشتیه کان نیتر له به ههشتدا له ش ساغن و هه رگیز نه خو ش ناکه ون وه زیندوون و هه رگیز نامرن وه هه میسه گه نجن و هه رگیز پیرولاواز نابن وه هه میسه له خو ش حالیدان و هه رگیز بیزار نابن، ته مهش فهرمووده ی خوی په روه رد گاره که ده فهرمویت: جا که به ههشت ده بینن له لایهن فریشته کانه وه بانگ ده کرین و پیمان ده گوتری ته م به ههشته ته وه بوو که به لیتان پیدرابوو و ته مپو به هوی ته و کارو کرده وه چا کانه وه له دنیا دا نه نجامتان دان پیتان دراو بوونه خاوه نی.

و له بوخاری و موسلیما هاتوو له ته بوهوره پیره وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی:

((قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، وَاقْرَأُوا إِنَّ شِعْتُمْ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [السجدة: ۱۷].

واته: خوی گه وره ده فهرمویت: به ههشتیه کم بو به نده چا که کانم ناماده کردوه که به چاو نه بینراوه و به گوی نه بیستراوه و به دلی هه چ که سیشدا نه هاتوو، ته گه ر ویستان ته م نایه ته بخویننه وه نیتر هه چ که سیک نازانی چ پاداشتیکی گرنکیان بو داشراوه له هویه کانی خو ش و شادی چاوان و دل نارامی له پاداشتی ته و کارانه دا نه نجامیان داوان و خوینیا نیا بو ماندوو کردوه.

و له صوهه بیه وه ره زای خوی لی بی، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموی : ((إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ ، نَادَى مُنَادٍ : يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ ، إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا يُرِيدُ أَنْ يُنْجِزَ كُمُوهُ . فَيَقُولُونَ : مَا هُوَ ؟ أَلَمْ يُثَقِّلْ مَوَازِينَنَا ، وَيُبَيِّضْ وُجُوهَنَا ، وَيُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ ، وَيَرْحِزَنَا عَنِ النَّارِ ؟ قَالَ فَيُكْشَفُ لَهُمُ الْحِجَابُ فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ ، فَوَاللَّهِ مَا أَعْطَاهُمُ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ وَلَا أَفْرَّ لِأَعْيُنِهِمْ مِنْهُ)) [رواه مسلم].

واته: کاتیک که به هشتیه کان ده رونه به هشتیه وه، بانگه ریک بانگ ده کات و ده لیت: تهی به هشتیه کان! په یمانیکتان لای خواهیه تهیه وی بوتانی جی به جی بکات، ته وانیش ده لین: ته وه چی بیت؟ مه گهر خوا ته رازوی چاکه کانمانی قورس نه کردوه و پرومانی سپی نه کردوه و له ناگری دوزه خیش قوتارمانی نه کردوه؟ ته فه رموی: خوی گهره په رده و حجاب که لاده بات و ته وانیش سهیری خوی گهره ده کن، سویند به خوا هیچ شتیکیان پینه دراوه ته وه ندهی ته و سهیر کردنه یان بو خوی په رده ردار خوش وئاسو و ده بیت به لایانه وه و خوشبه ختیان بکات. وه له فه رموده که ی ته بو سعیدی خودریدا ره زای خوی لی بی هاتوه، که خوی په رده ردار به به هشتیه کان ده فه رمویت : ((أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي ، فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا)) واته: ره زامه ندی منتان بو حلال بووه تیر هه رگیز لیتان توره نابم.

اللهم ارزقنا الخلد في جناتك، وأحل علينا فيها رضوانك، وارزقنا لذة النظر إلى وجهك والشوق إلى لقاءك من غير ضراء مُضرة ولا فتنة مُضلة، اللهم صل وسلم وبارك على عبدك ونبيك محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

بہنشی دووہم

نُاکار و سِفاتِی

بہہ شتیہ کان

نه وهی زیادبکات، وهله کاتی ناخوشی و تهنگانه شدا و ایان لی نایهت که دهستی پیوه بگرن وله ترسی نه وهی نه وهک پیوستیان پیی بکه ویت بویه نه یبه خشن.

سیفه تی سیبیه م: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ﴾ ته وانن که خویان ده گرن له کاتی تورهبوونیا ندا سته م ناکهن و ده سدریژی ناکهنه سهر که سانی به رانبه ریان له و ساتانه دا، به لکو به نارامن و خوراگرن.

سیفه تی چواره م: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ ته وانن که له و خه لکانه خوش دهن که سته میشیان لییان کردووه و دهستی نارهبان بؤ دریژ کردوون، بؤ مافی خویان توله ناسینن له کاتی کدا توانا یشیان هه یه (له بیده سه لاتیدانیه) چونکه کاتی که خوی میهره بان چاکه کارانی خوشده ویت واته لیبور دن و به خشینی که چاکه بیت و شوینی نه و بگریته وه، نهک لیبور دنیک که بیته هوی زیاده رق و قین و دل ساردی دروست کردن. ههر له بهر نه وه یه که خوی به سوز و بالاده ست ده فرمویت ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ (الشوری: ۴۰).

واته: نه و که سه ی لیخوشبوونی هه بیت و چاوپوشی و چاکسازی بکات، نه وه پاداشتی لای خویه، به راستی خوا سته مکارانی خوش ناویت...

سیفه تی پینجه م: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ فاحشه نه و تاوانانه یه که زور ناشیرین و قیزه ونن، که ته وانن هه تاوانه گه وره کانن، وهک: کوشتنی که سیکی بی تاوان به ناهق، نازاردانی دایک و باوک، خواردنی ریبا، خواردنی مالی هه تیو، پشت هه لکردن له جهنگدا، زیناودا وین پیسی، دزی و هاوشیوه کانی. به لام سته م کردن له نفس (وهکو له نایه ته که دا هاتووه) نه و گشتگیرتره تاوانی بچوک و گه وره ش ده گریته وه، جا بویه که سیک که تاوانیک ته نجام ده دات بیری گه وره یی و بلندی نه و خویه ده کاته وه که سه ریچی به رانبه رکردووه، بویه ترس و بیم دایده گریت، وه بیری رحم و به زه یی و میهره بانی نه و ده کاته وه ده ست ده کات به هه ول و کوشش له و پیناوه دا و هوکاره کانی ده گریته بهر و داوای لیخوشبوون و سپینه وهی تاوانه کانیا ن له خوا ده کهن، نه وه ش به داپوشینی و سزانه دانیا ن له سه ری، وه داوا له هیچ که سیکی تر ناکهن بؤ نه و مه به سته چونکه ته نه ا خوا ده سه لاتی نه وهی هه یه و له توانیدا هه یه بویه روو له و ده کهن.

سیفه تی شه شه م: ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته به رده وام نابن له سه ر تاوان و گونا هه له کاتی کدا ده زانن که نه وه تاوانه و سه ختی سزاوتوله ی خواش ده زانن و پرهم و نزیک لیخوشبوونی خواش ده زانن بویه و ازدینن و زووده ست هه لده گرن و روو ده که نه توبه و په شیمانی، سووربوون و به رده وامی له سه ر تاوان له گه ل زانینی نه و خالانه ی که باسکران تاوانه بچوکه کان ده کات به گه وره و بکه ره که ی تووشی نه هه مته تی و به دبه ختی ده کات. بویه کاتی خویته تی به راستی هه ول بده ین نه و سیفه ته جوانانه له خوماندا به رجه سته بکه ین و خومانی پی برازیینه وه، چونکه سویند به خوا دونیا مان بؤ ده کاته به هشت و سه ریشمان له به هشتی نه و دونیا وه ده رده کات،

جا که وای نایا مافی خوی نیه که خومان وا لیبکهین؟ بهریزان با خه می قیامه تمان هه بی چه نکه نه و بهره و نیمه دی و نیمه ش بهره و نه و ده ریون، پیش هه زار و چو اسه دو بیست سال خوا فهرموویه تی قیامه ت نزیکه و نزیکیش بوته وه، نهی نیستا؟ خوشه ویستان که سمان نازانین که ی ده مرین به لام ده زانین که ده مرین ده زانین زیندویش ده کریینه وه، جا نه گهر نه و زانینه سوودمان پی نه گه یه نیته و ا به دل نیاییه وه زیانی هه یه بو مان .

خوای گه وه له نایه تیکی به پیزی تر دا هه ر سه باره ت به م باسه گرنگه ده فهرمویت :

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ (۴) وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۶) فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۷) وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (۸) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (۹) أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (۱۰) الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (المؤمنون).

واته: به راستی خه لکانی خاوه ن ئیمان و برودار سه رکه و توو پرگاران، چونکه خاوه نی ته م سیغه ته به رزانه ن: نه وانه ن که له نویژه کانیاندا خوشکین و ملکه چن و هه رده م به ترسه وه نویژه کهن و به ران به ر به خوا نه هلی شهرمن، نه وانه شن که له به ران به ر کارو کرداری پر و پوچ و شتی بی مانا و بی سوود روو هه لده سو ریئن پشت هه لده کهن، وه نه وانه به هه ژارو بی نه وایان زه کات ده دن، وه پاریزه ری داوینیانن، خوین له هه موو ریگه یه کی یاساغ و ناشه ری ده پاریزن وه له جی به جیکردنی ئاره زووه کانیان خو پراگرن، مه گهر له گه ل هاسه ری خوین یان له گه ل که نیزیانان (نه وانه ی مولکی خوینان) جا بیگومان له ورپییه وه لومه کراوانبن ولییان ناگری، ئینجا هه رکه سی له غهیری نه و ریگایه وه هه ول بدا بو جی به جیکردنی ئاره زووی خوی وه ک زینا و نی ربازی... نه و جو ره که سانه نه وه ره فتاریان بیت ده ست در یژکه رو سنوور به زینی له نه ندازه به ده رن، نه وانه ش که چاود یرو راگری سپارده و به لئین و په یمانی خوینان، وه نه وانه ش که له سه ر نویژه کانیان ده و امکارن و ده یان پاریزن، ته مه لیان تیدا ناکهن و نایانغه و تینن و له کاتی خویناندا به ته وای پایه و مه رجه کانیه وه جیبه جییان ده کهن، هه ر نه وانه ن میراتگران و خاوه نی به هه شت، نه وانه ی ده بنه خاوه نی (فیرده وس) به هه شتی بلند و به میرات ته ییبن، به هه تاهه تایش تیدا ته میننه وه.

ته م نایه ته پیروژه چهند سیفاتیکه به هه شتیه کاتمان بو باس ده فهرمو ی، وا له خواره وه به خال باسیان لیوه ده که ین بو ته وه ی بو خوینه ری نیسلام ویست روون بیت و خو مانی پی برا زینینه وه.

سیغه تی یه که م: ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ نه وانه ی که بر وایان هیئا وه به خوا و به هه موو نه و شتانه ی که ده بیت با وه ری پی به یئریت له فریشته و په رتو و که تاسمانیه کان و پیغه مبه ران و پر وژی دوایی و قه زاقه ده ر (خیر و شه ری)، با وه ریان به و شتانه هه یه به با وه ری که وه ریان گرتو وه و رازین لی و ملکه چن بو ی به کردار و گو فتار.

سيفه تی دووهم: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ دلّيان نامادهيه له نویتّ دار ته ندامه کانی جهسته شیان تارام

وبی جوولهن، ههست بهوه ده کهن که له نویتّ ده کانیاندا وه ستاون به پیوه به رانبهر خوی گه وره و میهره بان به فهرمایشت وگوفتاری پیروزی خوی قسه ی له گه لدا ده کهن و به زیکرویدی تهو لیی نزیك ده بنه وه، وه به دو عاویارانه وه په نای پی ده بن، بویه به دل وناخ و جهسته وه ته وانه خاشعن و بیریان لای نویتّ ده کانیانه.

سيفه تی سییه م: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾. (لهغو) بریتیه له هه موو و ته و کرداریکی بی سوو و بی

که لک، ته وان له مانه دوورن و ته نانهت ههر کورومه جلسیک له غویشی تیدا بکریت ته وان خویانی لی ده پاریزن و به شداری تیدا ناکهن له بهر هیممهت به رزی و زور سووربوونیان له سهر چاکه کاری بویه کاتی به نرخی خویان له و شتانه دا به سه رنابه ن و ناهه و تینن، هه روه کو چو ن نویتّ ده کانیان به خشوع ده پاریزن به هه مان شیوه ی ش کاته کانیان له له ناوچوون ده پاریزن، ته گهر ته وانه خویان له شتی پاریزن که سوودی تیدا نه بیت ته واه به دلنیا ییه وه خویان له شتانیك ده پاریزن که زهره روزیانی تیدایه.

سيفه تی چوارهم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ ته وانه زه کاتی ماله که یان به شیوه یه کی جوان ده رده کهن، بی

ته وه ی زور له خویان بکهن و به دل گرانیه وه ته و په رسته شه ته نجام بدن، به لکو به رووگه شی و به خو شحالیه وه مافی هه ژارونه دارانی لیده رده کهن.

سيفه تی پینجه م: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوحِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ

مَلُومِينَ﴾ ته وانه ی داوینی خویان پاک راده گرن و ده پیاریزن له ههر کارو کرداریکی قیزه ونی ناشه رع ی وه ک زینا و نیربازی، چونکه سه ریچی خوی تیدایه و دارمانی ره و شتی و کومه لگاییه، وه هه روه ها چاوی شیان له نه زه رکردن و تیروانین بو نامه حره م ده پاریزن و ده ستیان له بهر که وتن و لیدانی جهسته ی نامه حره م ده پاریزن، وه زوریک له زانایان ته م تابه ته ده کهنه به لکه له سهر حه رام بوونی ئاوه یئانه وه به ده ست، چونکه ته وه به کاره یئانی داوینه له جگه له خیزان و که نیه کدا.

سيفه تی شه شه م: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾ ته مانهت ته وه یه که کرداریك یان گوفتاریك

به راسپارده بزانیت، جا ته وه ی به نه ینی قسه یه کی لاتکرد ته واه توی راسپارده، وه ته وه ی کاریکی ته نجامدا له لات پیی ناخوش بوو که خه لک پیی بزانیت ته واه توی به جیی باوه ردا ناه، وه ته وه ی شتیکی لادانای له بهر ده ستپاکیت ته واه توی به ته مین و ده ستپاک داناه، وه هه روه ها ته و په یماننامه و گریبه ست و نه زرانه ش ده گریته وه له نیوانی خه لکیدا که ته نجام ده دریت. هه ربویه به هه شتیه کان ته مانه تی نیوان خویان وخواو خویان و خه لکی ده پاریزن.

سیفہ تی حوتہم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ پاریزگاری دهکن له نویژہ کان له وهی بروات یان کم و کورتی تیدا بکن، ئەوہش به وه دەبیت که له کاتی خویدا ئەنجام بدریت و به شیوہیہ کی دروست و تەواو مەرج و پایە و پیوستیہ کانی به جی بهیتریت.

خوینەری چاکە خواز: خوی پەرودرگار لە قورئانە کەیدا لە زۆر شوینی تردا باسی سیفاتی بەهەشتیہ کانی کردووە بۆمان و بە جوانترین و تەواوترین شیواز باسی فەرمووە، بەلام ئەوانە ی باسکران لە سیفەتە ھەرەگرنگ و زۆرپە یوہستە کانە بە مەزوقی بەهەشتیہ وە، بە شیوہیہ کە ھەریەک لەوانە لە تەواو کەریہ کانی ئیمانە و کم و کورتی تیدا کم و کورتیہ لە ئیمان و باوەر، دەبا پیکە وە کۆمەلگە یە کی بەهەشتی پیک بەینین بۆ ئەوہی ژیانە دونیامان وینە ی بەهەشت بیت و دوور بیت لە ھەر سیفاتیکی نائیسلامی و نامرۆفانە.

وا ئیستا دینە خزمەت فەرمووہ شیرینە کانی پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی سیفاتی بەهەشتیمان بۆ بکات:

لە ئەبوھورەیرە وە (رەزای خوی لی بی)، پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرمویت: ((مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ)) [رواه مسلم].

واتە: ئەوہی رینگە یە ک بگریتە بەر بۆ بە دەستەینانی زانست ئەوا خوی گەورە رینگە ی چوونە بەهەشتی ئاسان دەکات.

لە ھەمان سەرچاوەدا دیسان پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرمویت: ((أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَىٰ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ)) [رواه مسلم] واتە: ئایا ھەواتان پی بە دەم سەبارەت بە شتی کە تاوانی پی دەسپریتە وە و پلە و پایە ی پی بەرز دەبیتە وە؟ وتیان بە ئی ئە ی پیغەمبەر ی خوا، ئەویش فەرمووی: دەستنوێژگرتن بە تیرۆتە سەلی و بە تەواوی لە کاتی بوونی ئەزیەت و ناردەحەتی، و زۆر ھەنگاونان بۆ مزگەوت و چاوەرپی کردنی نوێژ دوا ی نوێژ.

لە عومەری کوری خەتتا بە وە (رەزای خوی لی بی)، پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرمویت: ((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ ، فَيُسْبِغُ الْوُضُوءَ ، ثُمَّ يَقُولُ : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ)) [رواه مسلم].

واتە: ھیچ یەکی ک لە ئیوہ نیە کە دەستنوێژ بە جوانی بگریت و پاشان بلیت: شاھیدی دەدەم کە ھیچ پەرستراویک نیە شایستە ی پەرستن بیت بە حەق جگە لە اللہ و محمدیش بەندە و نیردراوی خوا یە، ئەوا ھەشت دەرگاکە ی بەهەشتی بۆ دەگریتە وە و لە ھەر کامیە وە ویستی دەرواتە ژوورە وە.

له عوسمانی کورپی عهفانه وه (رهزای خوی لئ بی)، پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فره رمویت: ((من بنی مسجداً یتبغی به وجه الله بنی الله له بیتاً فی الجنة)) [متفق علیه]

واته: ته وهی مزگه وتیک دروست بکات ته نها له پیناری خوادا تهوا خوی گه وه مالیککی له به هشت بو دروست ده کات.

له عوبادهی کورپی صامته وه (رهزای خوی لئ بی)، پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فره رمویت: ((خَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللّٰهُ عَلَى الْعِبَادِ فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ وَلَمْ يُضَيِّعْ مِنْهُنَّ شَيْئاً اسْتِخْفَافاً بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْداً اَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ)) [رواه الإمام أحمد و أبو داود والنسائي، له طرق یقوی بعضها بعضاً]

واته: پینج نویژن تهوانهی که خوی پهروه ردگار فرهزی کردون له سه ره بنده کانی، جا تهو که سهی ته نجامیان بدات به تهواوی و هیچیان لئ نه فه وتینی به هوئی بایه خپینه دانیان، په یمانی ده بیت لای خوی پهروه ردگار که بیخاته به هشت وه.

له سه وبانه وه (رهزای خوی لئ بی) که پرسیری له پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد دهر باره ی کرده وه یه که بیخاته به هشت وه، ته ویش فره رموی:

((عليك بكثر السجود فإنك لا تسجد لله سجدة إلا رفعك الله بها درجة وحطَّ عنك بها خطيئة)) [رواه مسلم].
واته: ته گهر ته وهی بجیته به هشت وه تهوا زور سوجه بو خوا به ره (زور نویژبکه) چونکه هیچ سوجه یه که نابهیت بو خوا نیلا خوی گه وه پله یه که به رزت ده کاته وه هه له وتاوانیکت له سه ره دهر سرتیه وه.

له نوم حه بیبه وه (رهزای خوی لئ بی)، پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فره رمویت: ((ما من عبدٍ مسلمٍ يصلي لله تعالى في كل يوم اثني عشر ركعة تطوعاً غير فريضة إلا بنى الله له بيتاً في الجنة)) [رواه مسلم].

واته: هیچ به نده یه که نیه که له هه موو رۆژیکدا دوازه ركات نویژی سوننهت بکات جگه له فره رزه کان تهوا خوا مالیککی له به هشت بو دروست ده کات.

وه مه عازی کورپی جه بهل (رهزای خوی لئ بی) پرسیری له پیغه مبهه کردو وتی هه والم بده ری سه بارهت به کرده وه یه که به خاته به هشت وه دوورم بخاته وه له تاگر، ته ویش فره رموی:

((لقد سألت عن عظيم وإنه ليسيرٌ على من يسره الله عليه، تعبد الله ولا تشرك به شيئاً، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت)) [رواه أحمد والترمذي وصححه].

واته: به پراستی پرسیرت له شتیکی گه وه کرد، وه ئاسانه بو که سیک که خوابوی ئاسانی کردیبت، خوابه رسته وهوا به شی بو پریار مه ده، نویژبکه وه زه کات دهر بکه وه رۆژووی ره مه زان بگروه حه جی مالی خوایش بکه.

له سه هلی کوری سه عده وه (رهزای خوی لی بی)، پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فره مویت: ((إن في الجنة باباً يقال له الريان يدخل منه الصائمون يوم القيامة لا يدخل منه أحدٌ غيرهم)) [متفق عليه].

واته: له به ههشتدا ده رگایه که هیه پی ده وتریت ره یان که ته نهها رۆژووه وانانی پیدا ده رونه ژوره وه که سی تری پیدا ناچیتته ژوور.

له ته بو هورهیره وه (رهزای خوی لی بی)، پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فره مویت: ((العمرة إلى العمرة كفارة لما بينهما، والحج المبرور ليس له جزاء إلا الجنة)) [متفق عليه] واته: عومره یه که بو عومره یه کی تر ده بیته که فاره تی تاوان له نیوانیاندا، وه که جیکی قبول کراویش هیچ پاداشتیکی نیه به ههشت نه بیته.

له جابهروه (رهزای خوی لی بی)، پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فره مویت: ((مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ يُؤْوِيهِنَّ وَيَرْحَمُهُنَّ وَيَكْفُلُهُنَّ [وَيُزَوِّجُهُنَّ] * فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ ، قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ كَانَتْ اِثْنَتَيْنِ ؟ قَالَ : وَإِنْ كَانَتْ اِثْنَتَيْنِ ، قَالَ : فَرَأَى بَعْضُ الْقَوْمِ أَنْ لَوْ قَالَ : وَاحِدَةً ؟ لَقَالَ : وَاحِدَةً)) [صحيح سنن الترمذي رقم : (٣٣٧٧)].

واته: هه که سیکی کچی هه بیته و بیانگریته خزی و به خویان بکات و به بهزی بیته به رامبهریان و که فاله تی دابین کردنی پیداوستی یه کانیان بو بکات و سه ریه رشتیان بکات و بیاندات به شوو شهوا به ههشتی مسۆگه ر کردوه به هاتا هه تای، ووترا: ته ی پیغه مبهه ری خوا ته گه ر دوو کچیش بیته؟ فه رموی: ته گه ر دوو کچیش بیته، ده لیت: هه ندیک له خه لکه که وتیان: ته گه ر بوتراه: یه که کچیش؟ ده یفه رموو: یه که کچیش.

له ته بو هورهیره وه (رهزای خوی لی بی) که ده لیت پرسیارکرا له پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ربارهی زۆرتین شتی که خه لکی ده باته به ههشته وه، ته ویش فه رموی: ((تَقْوَى اللَّهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ)) (رواه الترمذي وابن حبان في صحيحه). واته: ته قوای خواو ره وشت جوانی.

به ریزان ته وانهی که باسکرا کۆمه لیک بوو له تاکاره کانی ته هلی به ههشت له قورشان و فه رموده کاند، به پشتیوانی خوا وا روومان کرده وه به زمانی شیرینی کوردی بو که سی که به ههشتی ده ویت و ته یه وی پی بگات.

أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَسِّرَ لَنَا وَلِكُمْ سُلُوكَهَا وَيَثْبِتَنَا عَلَيْهَا إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَيَّ نَبِينَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

مالپه ری به ههشت

www.ba8.org

^(١) قال الإمام المنذري في تخریج هذا الحديث: (رواه أحمد بإسناد جيد والبخاري في "الأوسط" وزاد: "ويزوجهن")، قلت: أقر الشيخ الألباني قول المنذري هذا ونقله في "الصحيحة" مقراً له أيضاً فقال: (والحديث أورده المنذري في "الترغيب": (٣ / ٨٤ - ٨٥)، وقال: ((رواه أحمد بإسناد جيد والبخاري والطبراني في "الأوسط" وزاد: "ويزوجهن")) (سلسلة الأحاديث الصحيحة: (٣/ ٢٤ - ٢٥) الحديث رقم: (١٠٢٧).